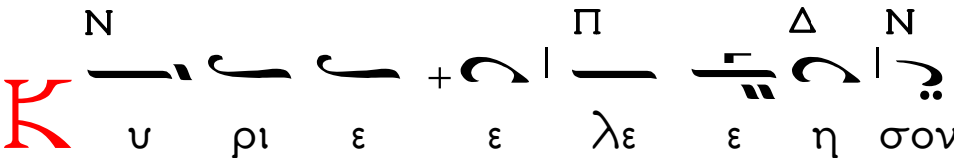

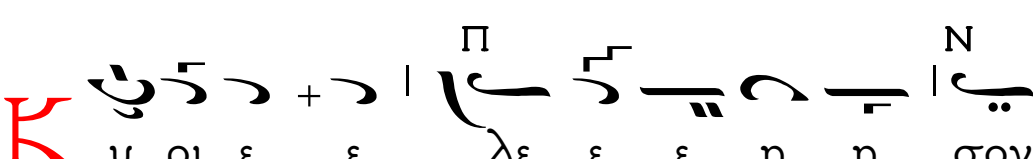
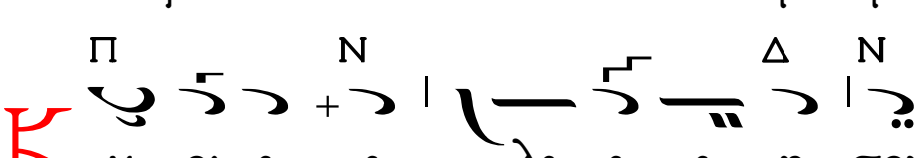
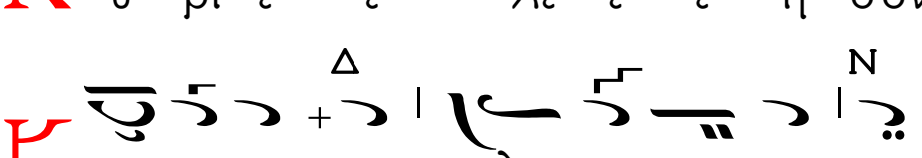
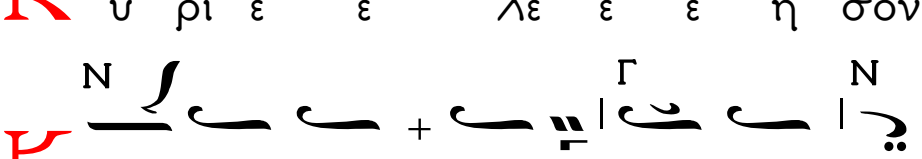
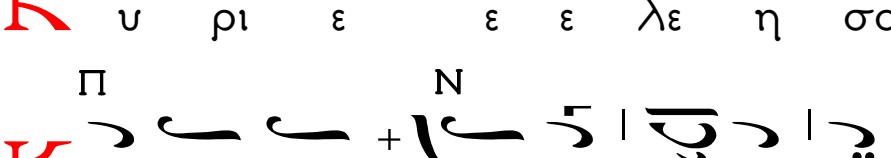
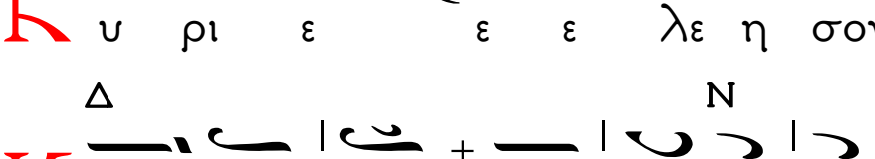

ΨΥΧΟΣΑΒΒΑΤΟ ΤΗΣ ΑΠΟΚΡΕΩ

ΕΝ ΤΩ ΕΣΠΕΡΑΣ

ΚΥΡΙΕ ΕΛΗΣΟΝ

Ἦχος λ̣ π̣ ρ̣ νη

1. ν
ρ̣
Κ υ ρ ι ε ε λ ε ε η σ ο ν
2. β
λ
Κ υ ρ ι ε ε λ ε ε ε η σ ο ν
3. ρ̣
Δ
ρ̣
Κ υ ρ ι ε ε λ ε ε ε η σ ο ν
4. Δ
ρ̣
Κ υ ρ ι ε ε λ ε ε ε η η σ ο ν
5. β
λ
Κ υ ρ ι ε ε λ ε ε ε η σ ο ν
6. ν
ρ̣
Κ υ ρ ι ε ε λ ε ε ε η σ ο ν
7. Δ
ρ̣
Κ υ ρ ι ε ε ε λ ε η σ ο ν
8. β
λ
Κ υ ρ ι ε ε ε λ ε η σ ο ν
9. Δ
ρ̣
Κ υ ρ ι ε ε λ ε η σ ο ν

10. Γ
23

11. π
9

12. ν
84

+

ν
84

ν
84

ν
84

ΚΕΚΡΑΓΑΡΙΑ

Ἦχος Δι

^Μ ^Δ
Κ υ υ υ ρι ε ε κε κρα α ζα προς

σε ει σα α ακου σο ο ο ο ον μου ει ει

σα κου ου ου ου σον μου Κυ υ υ ρι ι ι ι ε

Κυ υ ρι ι ι ε ε κε ε κρα α ζα α

α προς σε ει σα α α ακου ου σο

ο ον μου προ ο ο σχες τη φω νη η η η

τη ης δε η σε ω ω ω ως μου εν τω κε

κρα γε ναι αι με ε ε προς σε ει σα

κου σο ον μου Κυ υ υ υ υ υ υ υ ρι

ε

^Δ
Κ α τευ θυν θη η η τω ω η η προ σευ

χη η η η η μου ως θυ μι ι α α α

α μα α ε ε ε νω ω ω πι ι ο ο ον σου

ε ε ε πα αρ σι ις των χει ρω ω ω ων μου

θυ σι ι α ε ε σπε ρι ι νη ει σα κου

σον μου Κυ υ υ υ υ υ υ υ υ ρι

ε Δ

Στιχολογία χ

Δ
Θου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι ι μου

και θυ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει λη μου Δ

Δ
Μη εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους πο νη

ρι ι ι ας του προ φα σι ζε σθαι προ φα σεις εν

α μαρ τι ι ι αις Δ

Δ
Cυν αν θυ ρω ποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι

ι ι αν και ου μη συν δι α σω με τα

των ε κλε κτων αυ των

Παι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε λεγ

ζει με ε λε ον δε α μαρ τω λου μη λι πα

να τω την κε φα λη η ην μου

Ο τι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις ευ δο

κι αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να

πε τρας οι κρι ται αυ των

Α κου σον ται τα ρη μα τα μου ο τι η δυν

θη σαν ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι

ε σκορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον **Α**

α α δην

Δ
 0 τι προς σε Κυ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ

μοι οι οι μου ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα

νε λης την ψυ χη ην μου

Μ Δ
 Φυ λα ζον με α πο πα γι δος ης συ νε στη σαν

το μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με

ων την α νο μι ι αν

Μ Δ
 Πε σουν ται εν α μφι βλη στρω αυ των οι α

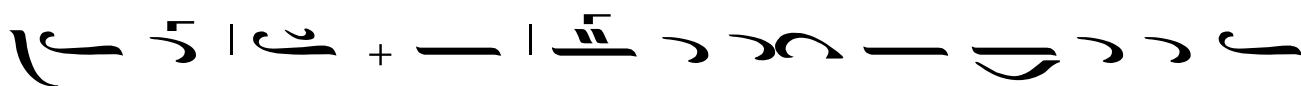
μαρ τω λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ε

ως αν πα ρε ελ θω

Δ
 Φω νη μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ζα φω

νη μου προς Κυ ρι ον ε δε η θη

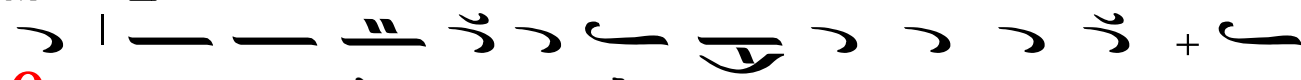
Δ
 Εκ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σι

 ι ιν μου την θλιψιν μου ε νωπιον αυ

 του απαγγελω

M Δ

Εν τω εκλειπεινε ζε μου το πνευμα μου και

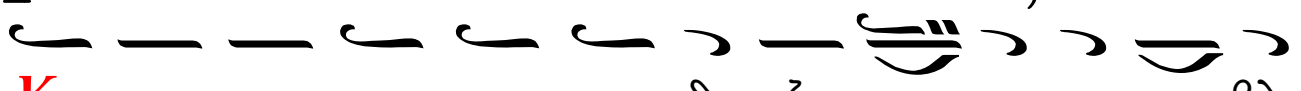
 συ εγνωστας τριβους μου

M Δ

Εν οδω ταυτη η ε πορευοοο

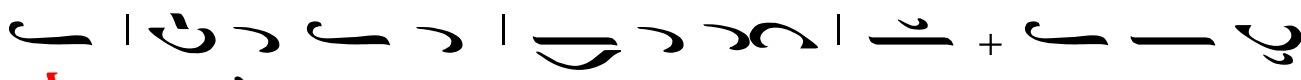
 μην εκρυψαν παγιδα μοι

Δ

Κατενοουν εις τα δεξια και επεβλε

 πον και ουκ ην ο επιγινωσκων με

Δ

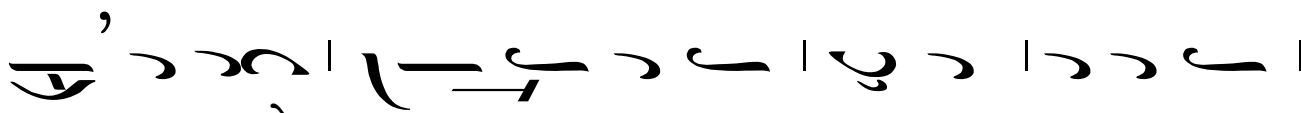
Απωλετο φυγη απεμου και ουκ ε

 στιν ο εκζητων την ψυχη ηην μου

Δ

Εκεκραζα προς σε Κυριε ει πασυ

 ει η ελπιισ μου μερις μου ει εν γη

ζω ων των Δ

Προ οσχες προς την δε ησιν μου οτι ετα

πεινω θην σφο οδρα Δ

Ρυσαι με εκ των καταδιωκοντων με

οτι εκραται ωθησαν υπερ εμε ε Δ

Εξαγαγε εκφυλακης την ψυχη

ηην μου του εζομολογησασθαι

τω ονοματι σου Δ

Εμευπομενουσι δικαιοι εως ου αν

τα ποδω ως μοι Δ

Μ Εκβαθρων εκεκραξασοι οι Κυριε Κυρι

εισακουσον της φωνη ης μου Δ

Δ
 Γε νη θη τω τα ω τα σου προ σε χον τα εις την
 φω νην της δε η σε ω ω ως μου

Ἑσπέρια μαρτυρικὰ τοῦ ἤχου

Ἦχος Παλιν

π.Κ.Παπαγιάννη

Π
 Ε αν α νο μι ας πα ρα τη ρη σης
 Κυ ρι ε Κυ ρι ε τις υ πο στη σε ται
 ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμος ε στι

Των α γι ων Μαρ τυ ρων πρε σβευ ο ον
 των υ περ η μων και τον Χρι στον υ μνου ουν
 των πα σα πλα νη πε παυ ται και των αν
 θρω πων το γε ε νος πι στει δι α α σω ζε ται

Π
 Ε νε κεν του ο νο μα τος σου υ πε
 μει να σε Κυ ρι ε υ πε μει νεν η

ψυ χη μου εις τον λο γον σου ηλ πι σεν η

ψυ χη μου ε πι τον Κυ ρι ον

Χ ο ροι Μαρ τυ υ ρων αν τε στη σαν τοις τυ

ραν νοις λε γον τες η μεις στρα τευ ο με θα τω

Βα σι λει τωων δυ να με ων ει και πυ

ρι και βα σα α νοις α να λω σε τε η μας

ουκ αρ νου με ε θα της Τρι α α δος τη ην δυ να

μιν

Α πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ κτος

α πο φυ λα κης πρω ι ας ελ πι σα τω

Ι σρα ηλ ε πι τον Κυ ρι ον

Η ε γα α λη η δο ζα ην εκ τη σα σθε

Α γι οι δι α α της πι στε ως ου μο νον
 γαρ εν τω πα σχειν τον εκ θρον ε νι κη σα
 τε αλ λα και με τα θα να τον πνευ μα τα α α
 πε λου νε τε α σθε νουν τας θε ρα πευ ε τε ψυ
 χων και σω μα των ι α τροι πρε σβευ σα τε
 προς Κυ ρι ον ε λε η θη ναι τας ψυ υ χας
 η μων

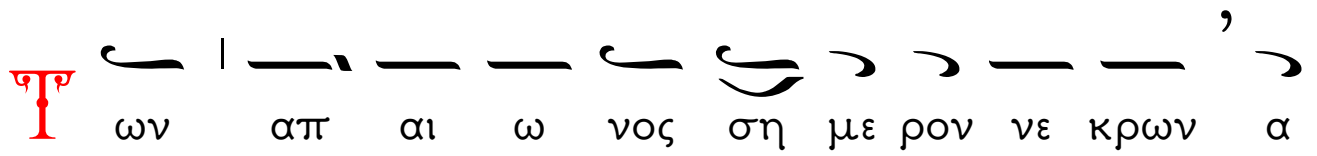
Στιχηρά Προσόμοια τῶν κεκοιμημένων

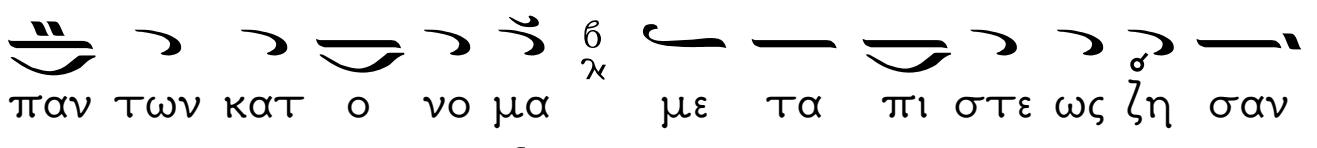
Ἦχος λ̣̣̣̣ ρ̣̣̣̣ Νη

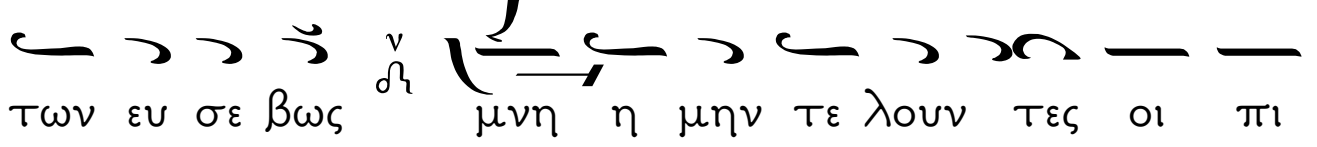
π.Κ.Παπαγιάννη

Ὁ ἐν Ἐδέμ Παράδεισος

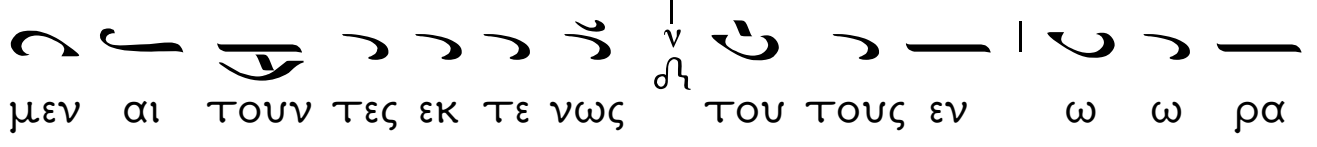
Ὅ τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε
 ος και πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις και
 αυ τος λυ τρω σε ται τον Ι σρα ηλ εκ πα
 σων των α νο μι ων α αυ του

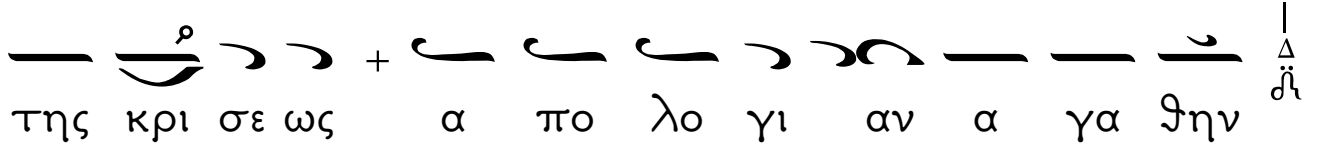

 των απαιωνος σημερον νεκρων α

 παντων κατανομα μεταπιστεως ζησαν

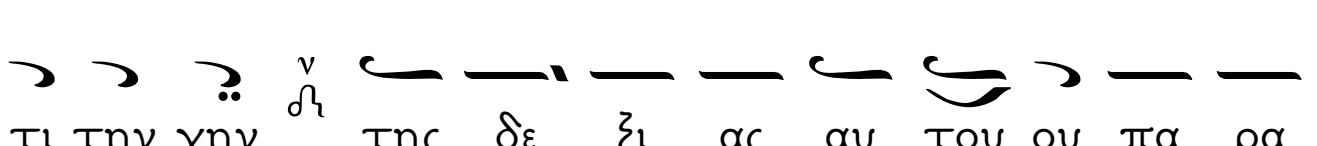

 των ευσεβως μνηνη μην τελουντες οι πι

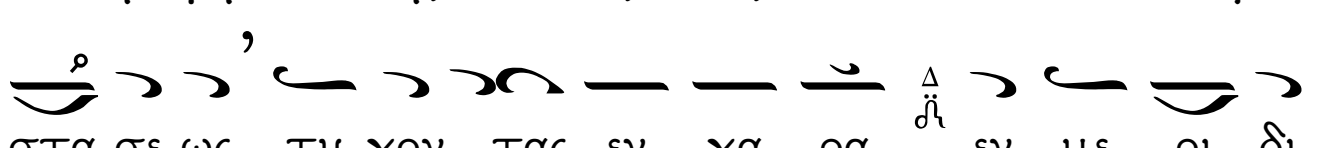

 στοι τον σωτηρα και Κυριον ανυμνησω

 μεναι τουντες εκτενωσ τουτους ενωωρα

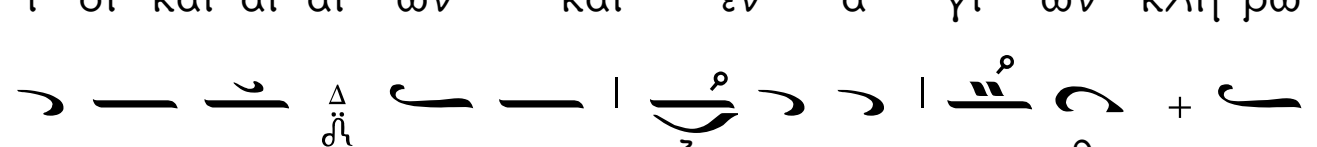

 της κρισεως απολογιαν αγαθην

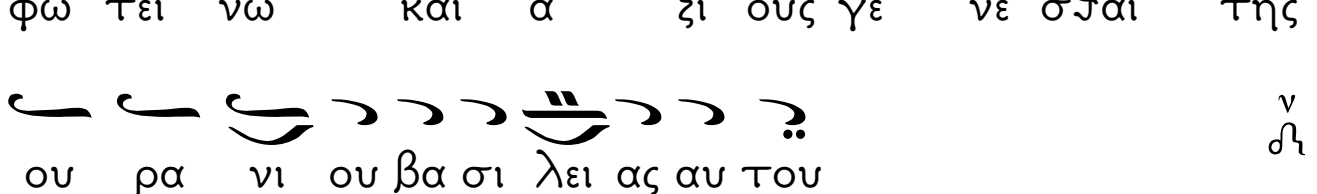

 δουναι αυτωτω Θεω ημων τω πασαν κρινον

 τι την γην της δεξιης αυτου ουπαρα

 στασεως τυχοντας ενχαρα ενμεριδι

 ιδι και αιαιων και εν αγιων κληρω

 φωτεινω και αξιους γενεσθαι της

 ουρα νι ου βασιλειας αυτου

Αι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε

 θνη ε παι νε σα τε Αυ το ον παν τες οι λα

 οι

Ο τω οι κει ω αι μα τι Σω τηρ βρο

 τους εκ πρι α με νος και θα να τω σου θα να

 του του πι κρου εκ λυ τρω σα με νος η μας και

 ζω η ην την αι ω νι ον πα ρα σχων τη α να

 στα σει σου η μιν παν τας α να α παυ σον Κυ

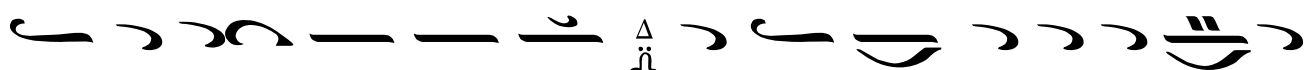
 ρι ε τους κοι μη θεν τας ευ σε βως η εν ε

 ρη μοις η πο λε σιν η εν θα λασ ση η εν γη

 η εν παν τι το ο πω βα σι λεις τε ι

 ε ρεις αρ χι ε ρεις μο να στας και αι μι γα α

α δας εν η λι κι α πα ση παγ γε νει

και α ξι ω σον αυ τους της ου ρα νι ου βα σι

λει ει α ας σου

Ο τι ε κρα ται ω θη το ε λε ος αυ

του εφ η μας και η α λη θει α του Κυ

ρι ου με νει εις τον αι ω ω να

Τ η εκ νε κρων ε γερ σει σου Χρι στε ου

κε τι ο θα να τος κυ ρι ευ ει των θα νον των

ευ σε βως δι ο αι του μεν εκ τε νως τους

σους δου λους α να παυ σον εν αυ λαις σου και εν

κολ ποις Αβ ρα αμ τους εξ Α δαμ με χρι ση με

ρον λα τρευ σαν τας σοι κα θα ρως πα

τε ε ρας και α δελ φους η μων φι λους ο μου

και συ γ γε νεις α α παν τα αν θρω πον τα

του βι ου λει του ρ γη σαν τα πι στως και προς

σε με ε τα στα α αν τα πο λυ ει δως και πο

λυ τρο πως ο Θε ος και α ζι ω σον του

ου τους της ου ρα νι ου βα σι λει ει α α ας

σου

Δόξα... τὸ Ἰδιόμελον

Ἦχος π̣ δ̣ ρ̣ Νη

Δο ζα Πα τρι και Υι ω και Α γι ι ω Πνευ

μα τι

ρη νω ω και ο δυ ρο μαι ο ταν εν νο

η σω τον θα να τον και ι δω εν τοις τα

φοις κει με ε νην την κατ ει κο ο να Θε
 ου πλα σθει σαν η μιν ω ραι ο τη τα α μορ
 φον α δο ζον μη ε ε χου σαν ει δος Ω του
 θου μα τος τι το πε ρι η μας του το γε
 γο νε μυστη ρι ον πως πα ρε δο ο θη μεν τη
 φθο ρα και συ νε ζευ χθη μεν τω θα να
 τω ον τως Θε ου προ στα α ζει ως γε γρα
 πται του πα ρε χο ον τος τοις με τα στα σι
 την α να α πα αυ σιν

Και νυν... Θεοτοκίον

Ἦχος Δι

Και νυ υ υ υν και α α ει και εις τους αι
 ω νας των αι ω ω ω νων α α μην

^Μ ^Δ
Π α ρη η ηλ θεν η η σκι ι ι α α
 α του νο ο μου τη ης χα ρι ι ι το ο ος
 ε ελ θου ου ου σης ως γαρ η βα α α τος
 ου ουκ ε ε και αι ε ε ε το κα τα
 φλε ε ε ε γο ο ο με ε ε νη ου τω Παρ
 θε ε νος ε ε ε ε τε ε ε ε κες και αι
 πα α α αρ θε νος ε ε ε μει ει ει ει νας
 αν τι στυ υ υ λου πυ υ ρο ο ο ο ος δι και
 ο συ υ υ υ νη η ης α νε ε ε ε
 τει λεν Η η η λι ι ι ι ος αν τι ι ι
 Μω υ υ υ σε ε ε ως Χρι ι στος η σω
 τη ρι ι ι α των ψυ υ χω ω ων η η η

η μω ω ω ων

Φῶς ἰλαρὸν (ἀνευ εισόδου)

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός, οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα Θεόν. Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς, ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσῖαις, γιᾶ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς, διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Προκείμενον

Ἦχος λ̣ π̣ δ̣ ἱ̣ Νη

Α λ λη λου ου ι α Α λ λη λου ι α Α λ

λη λου ου ι ι α

Στίχος α΄ Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε.

Α λ λη λου ου ι α Α λ λη λου ι α Α λ

λη λου ου ι ι α

Στίχος β' Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Α λ λη λου ου ι α Αλ λη λου ι α Αλ
 λη λου ι α α α α α

Καταξίωση

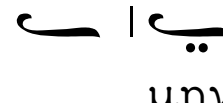
Καταξίωση, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρα ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε. δίδασόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισον μὲ τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου. Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης. Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.

ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

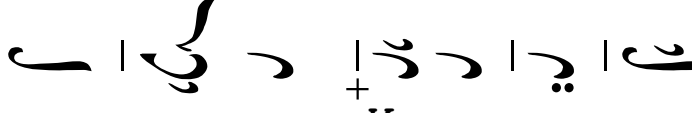
Ἦχος λ̣ ρ̣ Ἰ̣ Ν̣ η̣

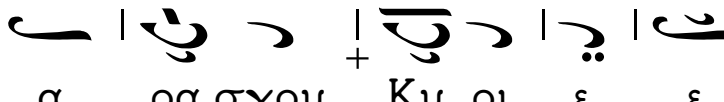
Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

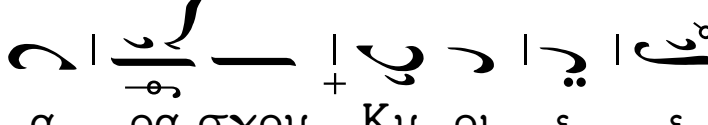
Κ ν
δ̣
υ ρι ε ε λε ε ε η σον

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον... **Α** ν
δ̣
μην

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν...

Π ν
δ̣
α ρα σχου Κυ ρι ε ε

Π β
α
α ρα σχου Κυ ρι ε ε

Π Δ
δ̣
α ρα σχου Κυ ρι ε ε

Π Γ
η
α ρα σχου Κυ υ ρι ε ε

Π π
ρ
α ρα σχου Κυ υ ρι ε ε

Π ν
δ̣
α ρα σχου Κυ ρι ε ε

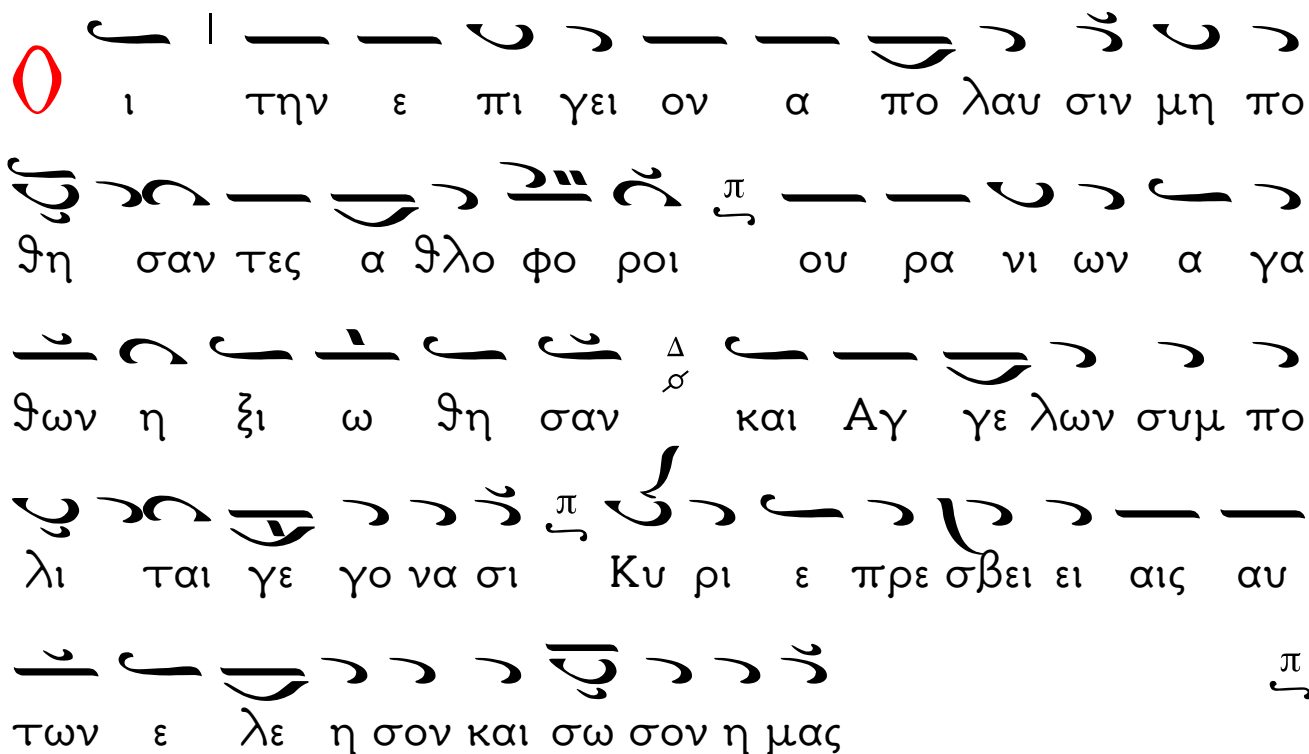
Κ ν
δ̣
αι τω Πνευ μα τι Σου

Γ ν
δ̣ ν
δ̣
οι Κυ ρι ε ε **Α** ν
δ̣
μην

ΕΙΣ ΤΟΝ ΣΤΙΧΟΝ

Ἦχος Πά

π.Κ.Παπαγιάννη

 Ο ι την ε πι γει ον α πο λου σιν μη πο
 θη σαν τες α θλο φο ροι ου ρα νι ων α γα
 θων η ζι ω θη σαν και Αγ γε λων συμ πο
 λι ται γε γο να σι Κυ ρι ε πρε σβει ει αις αυ
 των ε λε η σον και σω σον η μας

Στίχος: Αί ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται.

 Ο ι οι οι μοι οι ον α γω να ε χει η ψυ
 χη χω ρι ζο με νη εκ του σω μα τος οι
 μοι πο σα δα κρυ υ ει το τε και ουχ υ παρ χει
 ο ε λε ων αυ την προς τους αγ γε λους τα
 ο ομ μα τα ρε που σα α πρα κτα κα θι κε
 τευ ει προς τους αν θρω πους τας χει ει ρας ε

κτει νου σα ^Δ ουκ ε ε χει τον βο η θουν τα δι
 ο α γα πη τοι μου α δελ φοι ^Δ εν νο η σαν
 τες η μων το βρα χυ της ζω ης τοις με τα στα σι
 την α να παυ σιν πα ρα Χρι στου ου αι τη σω με
 θα ^Δ και ταις ψυ χαις η μων το με γα α ε λε ος

Στίχος: Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε.

κ γης πλα στουρ γη σας με εις γην πα α λιν πο
 ρευ ε σθαι τη πα ρα βα σει με ε κα τε κρι νας
 ε στη σας η με ραν ε τα σε ως εν η η τα
 κρυ πτα της ε κα στου πρα ζε ως φα νε ρα πα
 ρι σταν ται ε νω πι ον σου το τε φει σαι μου
 α να μαρ τη τε και των ε σφαλ με νων μοι
 συγ χω ρη σιν δι δους ^Δ της βα σι λει ας σου

μη χω ρι σης με

π

ΔΟΞΑΣΤΙΚΟΝ ΑΠΟΣΤΙΧΩΝ

Ἦχος λ̣ Δι̣

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Α ρ χη μοι και υ πο στα σις το πλα

στουρ γον σου γε ε ε γο νε προ σταγ μα

βου λη θει ει εις γαρ εξ α ο ρα του τε και

ο ρα της με ζω ω ο ν συμ πη ζαι φυ σε ως

γη θεν μου το σω ω μα δι ε πλα σας δε δω κας

δε μοι ψυ χην τη θει α σου και ζω ο ποι

ω εμ πνευ σει δι ο Χρι στε τους δου λους σου

εν χω ω ρα ζων των εν σκη ναις δι και αι ων

α να πα αυ σο ον

Καὶ νῦν...Θεοτοκίον

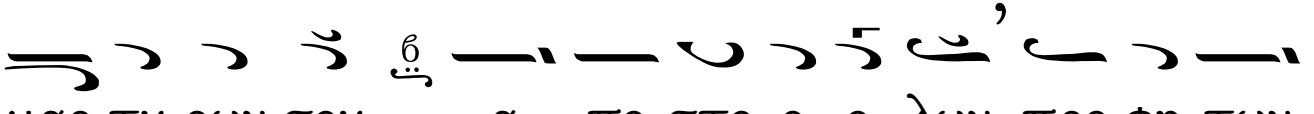
π.Κ.Παπαγιάννη

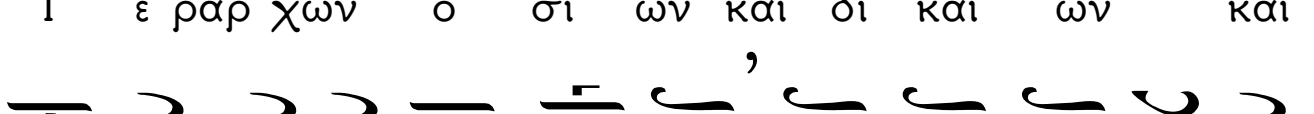
 Καὶ νῦν καὶ αἰ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰ

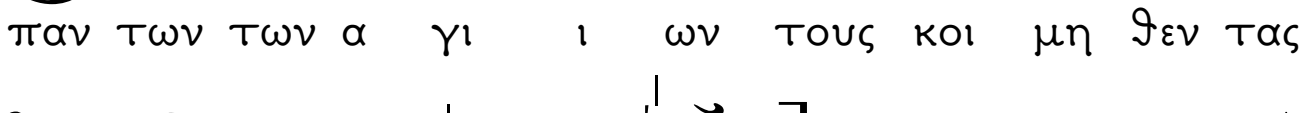
 ῶνων ἀμην

 Πρεσβείαις τῆς τεκουσῆς σε Χριστέ καὶ τῶν

 μαρτύρων σου ἀποστολοῶν προφητῶν

 ἱεραρχῶν ὁσίων καὶ δικαίων καὶ

 πάντων τῶν ἀγαγιῶν τοὺς κοίμηθῆντας

 δούλους σου ἀναπαύσον

ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΣ ΚΑΝΩΝ

ᾠδὴ α΄ Ἦχος πλ. β΄

ᾠς ἐν ἠπεύρω πεζεύσας

Στίχος. Πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου, Χριστέ ὁ Θεός, ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Ἐν οὐρανίοις θαλάμοις διηνεκῶς, οἱ γενναῖοι Μάρτυρες, δυσωποῦσί σε Χριστέ· οὐς ἐκ γῆς μετέστησας πιστούς, αἰώνιων ἀγαθῶν τυχεῖν ἀζήωσον.

Στίχος. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται.

Κατακοσμήσας τὰ πάντα, ζῶον μικτόν, μέσον μετὸν

ἄνθρωπον, ταπεινότητος ὁμοῦ καὶ μεγέθους ἔπλασας· διό, τὰς τῶν δούλων σου ψυχὰς, Σωτὴρ ἀνάπαυσον.

Δόξα Πατρὶ...

Τοῦ Παραδείσου πολίτην καὶ γεωργόν, κατ' ἀρχάς με ἔταζας, παραβάντα δὲ τὴν σὴν, ἐντολὴν ἐξώρισας· διό τὰς τῶν δούλων σου ψυχὰς Σῶτερ ἀνάπαυσον.

Καὶ νῦν...Θεοτοκίον

Ὁ ἐκ πλευρᾶς διαπλάσας εὔαν τὸ πρὶν, τὴν ἡμῶν προμήτορα, ἐξ ἀχράντου σου γαστρὸς σάρκα περιβάλλεται, δί' ἧς, τοῦ θανάτου τὴν ἰσχὺν Ἄγνη διέλυσεν.

ᾠδὴ γ' Οὐκ ἔστιν ἅγιος

Στίχος. Πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου, Χριστὲ ὁ Θεός, ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Νομίμως ἠθλησαν οἱ σοί, Μάρτυρες Ζωοδότα, καὶ στεφάνῳ τῆς νίκης κοσμηθέντες παρὰ σοῦ, τοῖς μεταστᾶσι πιστοῖς, αἰωνίαν λύτρωσιν βραβεύουσι.

Στίχος. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται.

Παιδεύσας πρότερον πολλοῖς, τέρασι καὶ σημείοις, ἐμὲ τὸν πλανηθέντα, ἐπ' ἐσχάτων σεαυτὸν κενώσας ὡς συμπαθὴς καὶ ζητήσας εὗρες καὶ διέσωσας.

Δόξα Πατρὶ...

Ῥεόντων ἄστατον φθοράν, τοὺς πρὸς σὲ διαβάντας, ἐν σκηναῖς αἰωνίοις, κατοικεῖν χαρμονικῶς, ἀζήωσον ἀγαθέ, δικαιώσας πίστει τε καὶ χάριτι.

Καὶ νῦν...Θεοτοκίον

Οὐκ ἔστιν ἄμεμπτος ὡς σύ, πάναγνε Θεομήτορ· μόνη

γὰρ ἐξ αἰῶνος, τὸν Θεὸν τὸν ἀληθῆ, συνέλαβες ἐν γαστρὶ, τοῦ θανάτου λύσαντα τὴν δύναμιν.

Ῥοδὴ δ΄ Χριστὸς μου δύναμις

Στίχος. Πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου, Χριστέ ὁ Θεός, ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Σοφίας μείζονος, δεικνύων γνώρισμα, καὶ τῆς περὶ τὰ δῶρα πολυτελοῦς, Δέσποτα χρηστότητος, τὰς τῶν Μαρτύρων χορείας, τοῖς Ἀγγέλοις συνηρίθμησας.

Στίχος. Αἱ ψυχὰι αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται.

Ἀφράστου δόξης σου, τυχεῖν ἀζίωσον, τοὺς πρὸς σὲ μεταστάντας, ἔνθα Χριστέ, τῶν εὐφραينوμένων ἐστὶν ἡ κατοικία, καὶ φωνή, καθαρᾶς ἀγαλλιάσεως.

Δόξα Πατρὶ...

Ὑμνοῦντας πρόσδεξαι, τὸ θεῖον κράτος σου, οὓς ἐκ γῆς προσελάβου, τέκνα φωτός, τούτους ἐργαζόμενος, τῆς ἀμαρτίας τὴν ἀχλύν, ἐκκαθαίρων πολυέλεε.

Καὶ νῦν...Θεοτοκίον

Δοχεῖον ἄχραντον, ναὸν πανάμωμον, κιβωτὸν παναγίαν, παρθενικόν, τόπον ἀγιάσματος, σὲ καλλονὴν τοῦ Ἰακώβ, ὁ Δεσπότης ἐξελέξατο.

Ῥοδὴ ε΄ Τῷ θεῷ φέγγει σου

Στίχος. Πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου, Χριστέ ὁ Θεός, ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Ὡς ὀλοκάρπωσις ἱερά, καὶ ὡς ἀπαρχὴ τῆς ἀνθρωπίνης οἱ Μάρτυρες φύσεως, τῷ δεδοξασμένῳ προσενεχθέντες Θεῷ, ἡμῖν τὴν σωτηρίαν, αἰεὶ βραβεύουσι.

Στίχος. Αἱ ψυχὰι αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται.

Τῆς οὐρανίου διαγωγῆς, τῆς διανομῆς τῶν χαρισμάτων, ἀζίωσον Δέσποτα, τοὺς προκοιμηθέντας πιστοὺς οἰκέτας σου, παρέχων τῶν πταισμάτων, τὴν ἀπολύτρωσιν.

Δόξα Πατρὶ...

Ὁ μόνος φύσει ζωοποιός, τὸ τῆς ἀγαθότητος ὄντως ἀνεξιχνίαστον πέλαγος, τοὺς τελειωθέντας τῆς βασιλείας τῆς σῆς, ἀζίωσον οἰκτίρμον, μόνε ἀθάνατε.

Καὶ νῦν...Θεοτοκίον

Ἰσχὺς καὶ ὕμνησις ὁ ἐκ σοῦ, Δέσποινα τοῦ κόσμου γεννηθεῖς, καὶ σωτηρία ἐγένετο τοῖς ἀπολλυμένοις, ἐκ τῶν τοῦ Ἄδου πυλῶν, ῥυόμενος τοὺς πίστει σε μακαρίζοντας.

ᾠδὴ ς' Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν

Στίχος. Πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου, Χριστὲ ὁ Θεός, ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Σταυρῷ προσηλούμενος, τῶν Μαρτύρων τοὺς χορούς, πρὸς σεαυτὸν συνήγαγες, μιμουμένους τὸ πάθος σου Ἀγαθέ· διό σου δεόμεθα, τοὺς πρὸς σὲ μεταστάντας διανάπαυσον.

Στίχος. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται.

Ἀφράστῳ τῇ δόξῃ σου, ὅταν ἔλθης φοβερός, κρίναι τὸν κόσμον ἅπαντα, ἐν νεφέλαις εὐδόκησον λυτρωτά, φαιδρῶς ὑπαντήσαι σοι, οὐς ἐκ γῆς προσελάβου πιστοὺς δούλους σου.

Δόξα Πατρὶ...

Πηγὴ ζωῆς πέφυκας, ἐν ἀνδρείᾳ θεικῇ, πεπεδημένους Δέσποτα, ὁ ἐξάγων, τοὺς δούλους σου τοὺς πρὸς σὲ πιστῶς ἐκδημήσαντας, ἐν τρυφῇ Παραδείσου κατασκήνωσον.

Καὶ νῦν...Θεοτοκίον

Εἰς γῆν ἀπεστράφημεν, παραβάντες τοῦ Θεοῦ, τὴν ἐντολὴν τὴν ἔνθεον· διὰ σοῦ δὲ Παρθένε πρὸς οὐρανόν, ἐκ γῆς ἀνυψώθημεν, τὴν φθορὰν τοῦ θανάτου ἐκτινάξαντες.

Ῥοδὴ ζ' Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον

Στίχος. Πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου, Χριστέ ὁ Θεός, ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Λυτρωθέντες τῷ σῷ αἵματι οἱ Μάρτυρες, τῆς πρώτης παραβάσεως, ῥαντισθέντες δὲ τῷ ἰδίῳ αἵματι, τὴν σὴν σαφῶς εἰκονίζουσι σφαγὴν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Στίχος. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται.

Θρασυνόμενον τὸν θάνατον ἐνέκρωσας, Λόγε ζωαρχικώτατε· τοὺς ἐν πίστει δὲ κοιμηθέντας, πρόσδεξαι τανῦν, ὑμνοῦντας καὶ λέγοντας Χριστέ· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Δόξα Πατρὶ...

Ὁ ψυχώσας με τὸν ἄνθρωπον φύσῃματι, θείῳ θεαρχικώτατε, τοὺς μεταστάντας βασιλείας Δέσποτα τῆς σῆς, ἀζίωσον ψάλλειν σοι Σωτήρ· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Καὶ νῦν...Θεοτοκίον

Υπερτέρα πάσης κτίσεως πανάμωμε, γέγονας, συλλαβοῦσα Θεόν, τὸν συντρίψαντα τοῦ θανάτου πύλας, καὶ μοχλοὺς συνθλάσαντα· ὅθεν σε Ἀγνή, ὑμνολογοῦμεν οἱ πιστοί, ὡς Θεομήτορα.

ᾠδὴ ἡ' Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις

Στίχος. Πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου, Χριστέ ὁ Θεός, ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Σταθερῶς τοὺς ἀγῶνας ἐπιδειζάμενοι τῷ τῆς νίκης στεφάνῳ κατεκοσμήθητε, Μάρτυρες Χριστοῦ ἀθλοφόροι, κραυγάζοντες· Σὲ ὑπερυψοῦμεν, Χριστέ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Στίχος. Αἱ ψυχὰι αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται.

Ἰερῶς τοὺς τὸν βίον ἀπολιπόντας πιστούς, καὶ πρὸς σὲ τὸν Δεσπότην μεταχωρήσαντας, δέξαι προσηνῶς, ἀναπαύων ὡς εὐσπλαγχνος, σὲ ὑπερυψοῦντας, Χριστέ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δόξα Πατρὶ...

Νῦν ἐν γῆ τῶν πραέων πάντας αὐλίζεσθαι, τοὺς προκεκοιμημένους Σῶτερ, εὐδόκησον, πίστει τῇ εἰς σὲ δικαιοῦσας καὶ χάριτι, σὲ ὑπερυψοῦντας, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν...Θεοτοκίον

Μακαρίζομεν πάντες σε παμμακάριστε, τὴν τὸν Λόγον τὸν ὄντως ὄντα μακάριον, σάρκα δι' ἡμᾶς γεγονότα γεννήσασαν, ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ' Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν

Στίχος. Πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου, Χριστέ ὁ Θεός, ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Ἐλπίς Μαρτύρων χοροὺς ἐνεύρωσε καὶ πρὸς τὴν σὴν ἀγάπην διαπύρως ἐπτέρωσε, τῶν μελλόντων τούτοις προτυπώσασα, τὴν μὴ σαλευομένην ὄντως ἀνάπαυσιν, ἧς τοὺς μεταστάντας ἀγαθὲ τυχεῖν ἀξίωσον.

Στίχος. Αἱ ψυχὰι αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται.

Λαμπρᾶς καὶ θείας τυχεῖν ἐλλάμψεως, τῆς σῆς Χριστέ τοὺς πίστει μεταστάντας εὐδόκησον, τὴν ἐν κόλποις

Ἄβραάμ ἀνάπαυσιν, μόνος ὡς ἐλεήμων, τούτοις δωρούμενος, καὶ τῆς αἰωνίου ἀξιῶν μακαριότητος.

Δόξα Πατρὶ...

Ὁ ὢν τῇ φύσει χρηστὸς καὶ εὐσπλαγχνος, καὶ θελητῆς ἐλέους εὐσπλαγχνίας ἢ ἄβυσσος, οὐς ἐκ τόπου τούτου τῆς κακώσεως, καὶ σκιάς τοῦ θανάτου Σῶτερ μετέστησας, ἔνθα καταλάμπει σου τὸ φῶς, τούτους κατάταζον.

Καὶ νῦν...Θεοτοκίον

Σκηνήν ἀγίαν Ἀγνή γινώσκομεν, καὶ κιβωτὸν καὶ πλάκα σε τοῦ νόμου τῆς χάριτος· διὰ σοῦ γὰρ ἄφεσις δεδώρηται, τοῖς δεδικαιωμένοις διὰ τοῦ αἵματος, τοῦ σωματωθέντος ἐκ τῆς σῆς γαστρὸς πανάμωμε.

Ὁ εἰρμὸς

Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν οὐ τολμᾷ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα· διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε, ὥραθη βροτοῖς, Λόγος σεσαρκωμένος, ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς οὐρανίαις στρατιαῖς σε μακαρίζομεν.

Νῦν ἀπολύεις - Τρισάγιον

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ΄)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι καὶ νῦν καὶ
ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν, Δέσποτα, συγχώρησον τὰς
ἀνομίας ἡμῶν, Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς
ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρί καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι καὶ νῦν καὶ
ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον, καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκης
ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
πονηροῦ. Ἀμήν.

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ

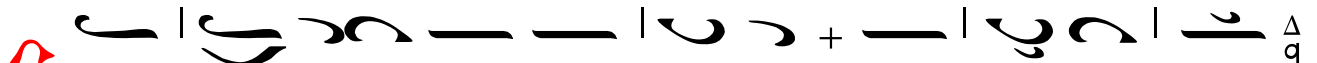
Ἦχος π̄ δ̄ ᾠ

π.Κ.Παπαγιάννη

Ὁ βα θει σο φι ας φι λαν θρω πως παν τα οι
κο νο μων και το συμ φε ρον πα σιν α πο νε
μων μο νε δη μι ουρ γε α να παυ σον Κυ ρι
ε τας ψυ χας τω ων δου λων σου εν
σοι γαρ την ελ πι δα α νε θεν το τω

Γ
Δ
 ποι η τη και πλαστη και Θε ε ω η μων

Δόξα..

Δ
q
 Γ ν σοι γαρτην ελ πι δα α νε θεν το

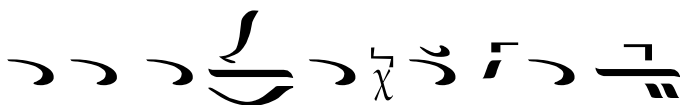

Γ
Δ
 τω ποι η τη και πλαστη και Θε ε ω η μων

Καὶ νῦν...

Γ
Δ
 Γ ε και τειχος και λι με να ε χο μεν και

Δ
q
 πρε σβυν ευ προσ δε κτον προς ον ε τε κες Θε

Δ
q
 ον Θε ο το ο κε α νυμ φευ τε των πι στων

Γ
Δ
 η σω τη ρι ι α α α α